

UZASADNIENIE

Powód P. (...) z siedzibą we W. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu T. N. wniósł o zasądzenie kwoty 13 026,27 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. 22.09.2015 r. do dnia zapłaty.

Jako podstawę roszczenia powód wskazał umowę bankową z dnia 0.07.2007 r. łączącą pozwanego i poprzednika prawnego powoda. Powód w uzasadnieniu pozwu twierdził, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 26.11.2014 r. nabył od pierwotnego wierzyciela Bank (...) S.A. - (...) wierzytelność względem strony pozwanej wynikającą z tytułu łączącej strony umowy, mocą której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Zdaniem powoda pozwany w wyznaczonym terminie nie dokonał spłaty zobowiązania.

W dniu 13 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Białogardzie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym w całości uwzględnił żądanie pozwu.

Od nakazu tego sprzeciw wniósł pozwany T. N. działający przez pełnomocnika – radcę prawnego. W sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa powołując się na zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne .

Powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 117 § 1 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Zgodnie zaś z art.118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Skoro powód domagał się zapłaty z tytułu umowy bankowej to zastosowanie w niniejszej sprawie ma trzyletni okres przedawnienia.

Powód nie przedłożył dokumentów, z których wynika kiedy jego roszczenie z umowy bankowej stało się wymagalne. Z treści przedłożonej umowy bankowej wynika, że zawarta ona została w dniu 9.07.2007 r. a termin spłaty ostatniej raty przypadał na dzień 9.07.2012 r. Na podstawie samej tylko umowy można twierdzić, że roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne z dniem 9.07.2012 r. Zatem pozew, który został złożony w dniu 22.09.2015 r. należało uznać za wniesiony po upływie trzyletniego terminu przedawnienia roszczenia wynikającego z umowy bankowej z dnia 9.07.2007 r.

W odpowiedzi na sprzeciw podtrzymując żądania pozwu powód twierdził, że roszczenie nie jest przedawnione. Na okoliczność wymagalności roszczenia powód przedłożył odpisy: wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (k.57), bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 17.05.2010 r.(k.55-56), postanowienia Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 21.06.2010 r. sygn. akt I Co 1908/10 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności (k. 58), wniosku o wszczęcie egzekucji (k.60-61) i postanowienia komornika przy Sądzie Rejonowym w Białogardzie – W. M. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (k.62). Zdaniem powoda wszczęcie i prowadzenie przez pierwotnego wierzyciela postępowania egzekucyjnego przerwało bieg przedawnienia i termin przedawnienia należy liczyć od ukończenia postępowania egzekucyjnego – jego umorzenia postanowieniem z dnia 30.12.2014 r.

Takie stanowisko powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Czynnością, która w niniejszej sprawie spowodowała przerwanie bieg przedawnienia, na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 kc było wszczęcie przez pierwotnego wierzyciela Bank (...) S.A. postępowania o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postępowanie

wywołane tym wnioskiem zakończyło się wydaniem przez Sąd Rejonowy w Białogardzie postanowienia z dnia 21 czerwca 2010 r. w sprawie I Co 1908/10. Data wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności stanowi zatem termin, od którego bieg przedawnienia biegnie od nowa. Dalsze czynności podjęte przez poprzedniego wierzyciela nie wywołały skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia. Jak wynika bowiem z treści postanowienia komornika z dnia 30.12.2014 r. (k.62) postępowanie egzekucyjne w sprawie z wniosku Banku (...) S.A. umorzone zostało na podstawie art. 825 ust.1 kpc na wniosek wierzyciela. Umorzenie egzekucji na wniosek wierzyciela nie wywołuje skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia analogicznie do umorzenia postępowania wobec cofnięcia pozwu. Art. 203 § 2 kc stanowi, że pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Przepis ten poprzez art.13 § 2 kpc ma odpowiednie zastosowanie do postępowania egzekucyjnego. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 lutego 2015 r. sygn. akt III CZP 103/14 stwierdził, że „umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności – niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji”.

Skoro w rozpoznawanej sprawie postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu zakończyło się w dniu 21.06.2010 r. a prowadzone na podstawie tego tytułu postępowanie egzekucyjne nie miało wpływu na bieg terminu przedawnienia, to przyjmując, że termin przedawnienia biegł od 21.06.2010 r. należało uznać, że pozew wniesiony w dniu 22.09.2015 r. został złożony po upływie trzyletniego terminu przedawnienia i powództwo oddalić.

W punkcie 2 wyroku orzeczono o kosztach postępowania, na podstawie art.98 § 1 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i kosztów celowych.